

Sygn. akt IV CSK 544/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa E. G.

przeciwko Regionalnemu Szpitalowi Specjalistycznemu im. [...] w G.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej P. [...] Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powód w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona, lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi bowiem oczywiście nieprawidłowego zastosowania lub zinterpretowania prawa. W szczególności nie ma oczywiście nieprawidłowej wykładni art. 4 u.p.p. Skarżący w skardze wskazuje na wątpliwości powstające przy wykładni tego przepisu, przez co sam wyklucza uznanie, że przyjęcie przez sądy jednego ze sposobów tej wykładni jest oczywiście nieprawidłowe. Ponadto skarżący jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na istotne zagadnienie prawne, które ma dotyczyć tego, jakie przesłanki muszą zostać udowodnione, aby sąd mógł zasądzić zadośćuczynienie na podstawie art. 4 u.p.p. W ocenie skarżącego wystarczy naruszenie prawa pacjenta, a nie jest już potrzebna szkoda. Wskazane przez skarżącego zagadnienie prawne wątpliwości jednak nie budzi. Przede wszystkim trzeba przypomnieć, że zadośćuczynienie jest środkiem naprawienia szkody niemajątkowej. W konsekwencji do jego wystąpienia nie jest konieczne istnienie szkody majątkowej, w tym szkody na osobie. Jednakże wyraźnie musi zostać wykazane, że czyn, naruszający prawa pacjenta, wyrządza temu pacjentowi krzywdę (szkodę niemajątkową). Musi zatem istnieć normalny związek przyczynowy między tym czynem a krzywdą. Ponadto naruszenie prawa pacjenta musi być zawinione. Przesłanki winy, krzywdy oraz związku przyczynowego jednoznacznie wynikają z brzmienia art. 4 u.p.p. Brak zatem podstaw do ich wyjaśniania przez Sąd Najwyższy. Inną sprawą jest ocena, czy prawidłowo zastosowano art. 4 u.p.p. w konkretnej sprawie. Zastrzeżenia w tym zakresie mogą jednak co najwyżej uzasadniać podstawę kasacyjną, a nie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.